

PHILIPPICA DECIMA

Et in basi: In lapide qui subest statuae & eam sustinet Quæstoribus urbanis: erant enim & castrenses & puinciales. Redemptori: is est redemptor qui publica & priuata edificia redimit & conducit faciēda unde redemptura: quo uocabulo Liulus utitur: qui itē conducunt conuehendas sarcinas: & onera quæ uis tū publice tum priuate suis & mulis & reda redemptores uocantur. Horatius. Festinat calid⁹ mulis: geru litque redemptor. Salustius: & perpēnā forte cognoscit mulio redēptoris: Designet: unde sepulchrorum designatores dicuntur. Hor. in epistolis: Dum sicus prima calorq; Designatorē decoret lituoribus: et si aliter: sed minus uere enar-

rat Acron.

Arcus Brut⁹ ex Italia discedēs in Græciā nauigauit: & ide Athenas pfe

omnesto Academico & Cratippo pipatico sic operā dabat ut nihil aliud agei uideret Tā rīper tū bellicā rē non negligebat: Herostatū. n. i Macedont am misit: q Pōpei religas quas dā q illic erāt colligeret. Nobī les adolefcētes q athenis studi orum gratiā morabā. sibi ad iunxit: ex qbus Ciceronis filiū scipue admirabatur ac diligebat: quod & generosus esset: & tyrānos uehemēter odisset. Manifeste deinde sese apparās ad bellū ab Antistio prætorē ex Asia redeunte sibi amicissimō obutam factus apud Caristum naues aliquot: & æris qn quanginta millia accepit: quot quot milites i pharsalia ex pō peii copiis uagabant. ad eū cō fluxere Aulo Cinæ eqtes per Domitium abstulit. quos i Asiā am ad Dolobellam ducebat. Arma quæ ad. C. antoniū Demetriade cōuehebantur a Cæsare dictatorē ad Partichū præmissa bellū: intercept. Reges & principes finitimos sibi conciliauit. C. Antonium. M. fratrem ad copias accipiendas q̄s Gabinius Epidāni & Apolloniæ hēbat uenientem ut com-

in basi inscribi: utiq; C. Pansa. A. Hirco Cōsules alter abo ue si eis uidebit quæstorib⁹ urbis i perēt: ut eā Balim: statuāq; faciendā & i rostris statuendā locēt: quātiq; locarūt tātā pecuniā redēptori soluendā attribuendāq; currēt. Cūq; antea senatus auctoritatē in uirorū fortū funerib⁹ ornāmētisq; oñderit: placere eū q̄ amplissime supremo suo die efferri: & cū Ser. Sulpiti. Q. F. Lemonius Ruffus ita de. R. P. merit⁹ sit: ut his ornāmētis decorari debeat. Senatū cēsere atq; e. R. P. æs mare Ediles curules edictū de funerib⁹ hēant. Ser. Sulpiti. Q. u. F. Lemoniū Rufi funeri mittere utiq; locū sepulchro in Cāpo Esquilino. C. Pansa Cōsul seu quo in loco uideat pedes triginta quaq; uersus dī signet: quo Ser. Sulpiti⁹ i ferat: Quod sepulchrū ipsius librorū posterorūq; eius sit: uti quod optio iure sepulchrū publicū datum ē.

Finis Philippicæ decimæ.

M. T. C. in. M. Antonū Philippica decima.

Aximas tibi Pansa grās oēs & hñe & agere debem⁹ q cū hodierno die Senatū te nō habitur⁹ arbitramur. ut. M. Bruti p̄stātissimi ciuis lras accepisti ne minimā qdē morā interpoluisti: qn q̄ primū maxio gaudio & gratulatōe frueremur: cū factū gratū oī b⁹ dēt eē: tū uero orō: q̄ recitatis lris usus es. Declarasti. n. aeg eē id qd ego sp̄ lēsi: Neminē alteri⁹: q̄ sue cōsideret uirtuti iuidere. Itaq; mihi qui plurimis officiis tū cū Bruto & maxia familiaritate cōiūct⁹: min⁹ multa d illo dicēda sū: q̄s. n. ptes ipe mihi sūpserā: eas p̄occupauit orō tua. sed mihi. P. C. necessitate attulit paulo plura dicēdi snia ei⁹ q rogat⁹ e añ me a quo ita sape disletio: ut iā uerear: ne qd mie fieri dēt: miuei amicitiam nram uideat p̄petua dissēlio. q̄. ē. n. ista tua orō Calene: q̄ mēs

prehenderet profectus: aduersam contradixit uallitudinem: cum fame laboraret: Apolloniæ non solum cibaria præbuere sed iura moenia sua recepe. C. uero Antonio & milites q̄ circa Apolloniā erāt: & apollonates ipsos Bruto obsecuturos uidēs: Brutotū prexlt: sed tres i iūtere cohortes amisit: q̄ a Bruto cæsæ sūt. Loca dein circa billidē ualide p̄occupata supare cōat⁹ a. M. Cicerōe filio cōmisso plio uict⁹ ē. cui se ipsū. C. cū exercitu dedit. Māsit aut i hōre ap̄ Brutū. dignitatē suæ insignia retinuit dōec exercitū corrupēs: neq; respēsus destitēs: nauī i post⁹: custodie tradit⁹ ē. Appian⁹ tū iterfectū scribit: igēs iā erat Brutū actas: igēs exercit⁹. Trascere i asiā destiauerat: dolobellā opp̄sūt⁹: lras ad scātū dederat: eas Pansa cōsul coactis scatorib⁹ recitauerat: & Brutū laudauerat: q̄ ant. fauebāt: & i primis Calen⁹. adimēdā Bruto actatē: abducēdasq; ab eo copias cēsēbāt. piculosū asserētes libertati: tātū potētiae Brutū hñe: & reb⁹ cōib⁹ officere posse. Cū p̄serti ueterani oēs ei eēt i festi: Ci. p̄ officii cōsulis exordiē: q̄ simulatq; bruti lras acceptas scātū coegerat: & lris recitatis brutū laudauerat: i Calenū dicit & ei⁹ sniam cōfūtās: oēs dbruto suspitōes diluit. De his q̄ bruto cū copiis se adiūxerāt: uerba facit: suā postcō p̄fert sniam. Tota at oratio i cōtērtione posita ē & refutatione. Quas partes: quod officium. Etus. Qu. F. uis caleni. quem primum omnium quia focer erat sententiam rogabat Pansa. Quæ mens: consillium. Virgill. quæ facere id possis nostram nunc

accipe mentem. Alteg: mar- cum. Amplissimæ fortunæ diuitiæ: Summus honoris gradus: quia consularis. Eum filium. De tribus Antoniiis. M. Calo Lutio. Descriptio: ex sententia quam scriptam attuleras.

Inopia uerbi: quod aliud tibi uerbum non succurrerit ut accidit multis. Tuam facultatem nam ea iudicando facultate es ut deesse tibi uerba non possint.

Litteras Bruti: hoc censerat Calenus senatus consulto declarandum litteras Bruti bene scriptas uideri: cæterum ab eo dimittendas copias hoc eleuat & irridet Cicero. Librarium: quæ scriptorem & cancellarium uulgus uocat. Vsum: experientiam. Quo. S. con. decretum bene scriptas litteras: quasi dicat nullo. Hæc tibi consuetudinem: si hanc consuetudinem bonis iudicandi oibus non haberes nemo tibi inuideret: quasi dicat hac una causa te oderunt oes quod tu bonos odisti. Detrectare autem est contra recte tractantes facere Collige te: respice. Genero tuo: Patre. Amplissimi honoris: consularis dignitas.

Eos qui diadema inuidiose hoc d' uno dicit. M. Antonio.

qui nunquam post Kl. Ian. idem censueris quod is qui iniam prius rogat. Cur nunquam tam frequens Senatus fuit quod unus aliquis tuam sententiam secutus sit? Cur semper tui dissimiles defendis? Cur cum te & uita & fortuna tua ad ocium & ad dignitatem iuiter: ea probas: ea decernis: ea sentis: quæ sunt inimica & ocio communi & dignitati tuæ: Nam ut superiora omittam: hoc certe: quod mihi in maxima admirationem mouet: non tacebo. Quod enim tibi cum brutis bellum? cur eos quos oes uenerari debemus? solus oppugnans Alterum circumfederi non moleste fers: alterum tua sententia spoliis his copiis: quas ipse suo labore & periculo ad. R. P. non ad suum praesidium per se nullo adiuuante confecit. Quis est iste tuus sensus? quæ cogitatio? Brutos ut non probes. Antonios probes? quos omnes carissimos habent: tu oderis? quos acerbissime omnes oderunt: tu constantissime diligas? Amplissimæ tibi fortunæ sunt: summus honoris gradus: filio ut & audio. & spero natus ad laudem: cui cum. R. P. causa faueo: tum & tua. Quæro igitur eum bruti ne similem malis an Antoniiis: ac permitto ut de tribus Antoniiis eligas quem uelis. D. Brutus melius est iques. Cur igitur non his faues? Eos laudas: quorum similem filium tuum esse uis: simul. n. R. P. consulis & proponis ille exempla ad imitandum. Hoc uero. Q: Fusi copiosi sine offensione nostræ amicitiae si cut te cum: a te dissentiens Senator quæro: Ita. n. dixisti et quod de descriptio. Nam te inopia uerbi lapsus putarem: nisi tuam in dicen. do facultatem nosses: litteras Bruti recte & ordine scriptas uideri: quod quod est aliud: quam librarium Bruti laudare non Brutum. Vsum in. R. P. Calene magnum iam habere & debet & potest: quando ita decerni uidisti: aut quo. S. C. huius generis: sunt enim innumerabilia: bene scriptas litteras decretum a Senatu: quod uerbum tibi non excidit: ut laepe fit: fortuito: scriptum meditatatum: cogitatum: attulisti: hæc tibi consuetudinem plerisque in rebus bonos obtrectandi si quis detraxerit quod tibi uelit obtrectare. non reliquet. Quæ obrem collige te: placaque animam aliquam & mitiga. Audi uiros bonos. quibus ueris multum: loquere cum sapientissimo homine genero tuo sapiens quod tu ipse tecum. tum denique amplissimi honoris nomen obtinebis. An uero hoc per nihil putas. in quo eodem per amicitiam tua iure dolore soleo. efferri hæc foras. & ad. P. R. aures peruenire. ei quod primus iniam dixerit. neminem assensum quod & hodie futurum arbitror. Legiones abducis a Bruto. quæ nempe illas quæ ille ab Antonii scelere auertit: & ad. R. P. sua auctoritate traduxit. Rursus igitur uis illum nudatum atque solum ad. R. P. relegatum uideri? Vos autem. P. C. si. M. Brutum deserueritis: & prodideritis quem tandem Ciuem habebitis? quem ornatis? cui fauebitis nisi forte eos qui diadema posuerunt conseruandos: col qui nomen Regis sustulerunt deserendos putatis. Ac de hac quod dem diuina atque immortalis laude Bruti silebo: quæ gratissima

PHILIPPICA DECIMA

memoria omnium civium inclusa: non dū auctoritate publica testata ē: tātā ne patiētīā dī boni: tātā moderatiōem: tātā ī inūria trāq̄llitatē & modestiā: qui cū Prætor urbanus esset urbe caruī: ius nō dixit. Cū oē ius. P. R. recuperasset. Cūq; cōkursu quotidiano bonorū oīum qui admirabilis ad eū fieri solebat: p̄sidioq; Italæ cūctæ septus posset esse: absens iudicio bonorū d̄fensus esset maluit: q̄ prælens manu: q̄ ne apollinares qdē ludos p̄ sui. P. q; R. dignitate apparatus: p̄lens fecit: nequam uiam patefaceret sceleratorū hoīnum audaciæ q̄q; q̄ unq̄ aut ludi aut dies lætiores fuerūt: q̄ cū in singulis uersibus .P. R. maxio clamore & plausu Bruti memoriā p̄sequebat̄: Corpus aberat liberatoris: libertatis memoriā aderat: in q̄ Bruti imago cerni uidebat̄: At hūc his ipsīs ludorū dieb; uidebā ī insula clarissimī adolescētis Luculli p̄pinq; sui nihil nisi de pace & cōcordia civiū cogitantē: eūdē uidi postea Velix cedētē Italia: nequa oriret̄ belli ciuiliis cā p̄pter se. O spectaculū illud nō mō hoībus sed undis ipsīs & littorib; luctuosū: cedere e patria seruatorē eius: manere ī patria pditorē. Cassius lapsis paucis post diebus cōsequebat̄: ut me puderet. P. C. in eā urbē redire: ex qua illi abirent: Sed quo cōsilio redierī: inītio audistis post estis expti. Expectatū igit̄ tēpus a Bruto ē: nā quoad uos oīa pati uidit: uisus ē ipse īcredibili patiētīā: postea q̄ uos ad libertatē sensit erectos: p̄sidia uestre libertati parauit. At cui pesti: quātāq; restitit: Si enī. C. Antonius quod aīo intenderat p̄ficere potuisset: potuisset autē: nisi eius sceleti uirtus. M. Bruti obstitisset Macedonia Illyricū Græciā: pdidisse m; eēt uel receptaculū Pullo Antonio uel agger oppugnādæ Italia Græcia: quæ qdē nūc M. Bruti ipio auctoritate copiis non īstructa solū: sed etiā ornata: tetēdit dexterā Italia. suūq; ei p̄sidiū pollicet̄. Quod qui ab illo abducit: exercitū pulcherrimū & p̄sidiū firmissimū adimit. R. P. Eqdē cupio hæc q̄primū Antonium audire: ut itelligat nō. D. Brutū quē uallo circūsedeat: sed se ipsum obsideri. Tria tenet oppida toto in urbe terrarū: Hēt inimicissimā Galliam: eos ēt qb; cōfidebat: alienissimos Trāspadanos Italia oīs ifesta ē: exteræ natōnes a pria ora Græciæ usq; ad ægyptū optimorū & fortissimorū civiū ipiis & p̄sidiis tenerent̄: Erat enim spes una ī Antonio q̄ duorū frat̄; atatib; medius īteriect; uirtus cū utroq; certabat: q̄ tāq; extruderet̄ a Sēatu ī Macedonia. & nō cōtra phibere p̄ficisci: ita cucurrit. Quæ tēpestas dī ī mortales q̄ flāma: quæ uastitas: quæ pestis græciæ fuisset: nisi īcredibilis uis ac diuina uirtus Cæsaris furentis hoīs conatū atq; audaciā cōpræssisset. Quæ celeritas illa Bruti: quæ cura: q̄ uirtus: & si ne illa qdem Antonii celeritas cōtēnēda ē: quē nisi ī uia caducæ hæreditates retar. lassēt: uolasse cū nō interfecisse diceres: alios ad negocium publicum ire cum cupimus: uī lo-

Urbe carē: de his ī prima philippica satis multa. Luculli adolecentis q̄ fuit. L. Luculli p̄stantis illius ipatoris & locupletissimi fillius. Insulæ pprie dictæ sunt quæ nō distinguntur cōib; parietib; cū uicinis: circūctūq; publico aut priuato iungunt̄ ad similitudinē earū terrarū q̄ fluminib; aut mari īminēt. sic uocatæ q̄ in Salo idest mari sunt. Vidi uelias & hoc in pria Philippica.

Proditorē: Antoniu: Inītio: in prima philippica: .C. Antonius: M. Antonii frater: in Illyrium & Macedoniā missus & ad militē colligēdum & puincias sollicitandas. Tetēdit dextrā: porrigit auxiliū: qd̄ ipse interpretatur Ornata: apparata ad dimicādū. Qd̄ p̄sidiū. Ab illo: M. Bruto.

Tria tenet oppida: aut paucissima dicit: ut uulgo solet: aut Brundisiū: Tybur. Suessā intelligit. In Antonio: Caio.

Medius īteriectus. nā Cai; erat medius: maior natu Marcus: Minor Lucius. Et nō phibere: nā phibuerat ī Macedonia eū senatus p̄ficisci. Cæsaris: Octaui. Quē nisi in uia caducæ hæreditates retinissent: Caducæ hæreditates dicebātur: cū nemo erat q̄ iure eas adire posset: & uel ad ærariū uel ad fiscū deuoluebant̄: aut a potentiorib; occupabantur. Et quoniā a certo hærede cadebāt: caducæ uocabantur. Tribus autē modis relicta ultimis uoluntatib; deficiebāt & p̄ nō scriptis hēbantur: uel cū iis rclinquebat̄: q̄ in uita tunc non erant: ignaro tñ testatore: uel cū is q̄ hæres institutus fuisset aut legatarius uiuo testatore d̄cedebat: aut cōditio sub qua relictu; aut legatu; aliqd fuerat: deficiebat. Lege aut̄ Papia de caducis Relictū aut legatū deficiente cōditione uiuo uel mortuo testatore: ad ærariū perueniebat. Legi aut̄ cām dedere ciuilia bella: qb; plurima fiebāt caduca: & p̄cuntib; uiuis testatorib; iis qb; relictu; legatum uel fuerat: & īple; cōditōes nō ualētib;. Emēdata postea lex ē ut nō ad ærariū & fiscū: sed ad

proximiores deuolueretur quae deficerent. Et Iuuenalis ait: Iura parētis habes: pp me scriberis heres: Legatū oē capis: necnō & dulce caducū: Abolita postremo penitus ē. ut scribit li. Codicis vi. ti. de caducis tollendis. Cū Apollonia: Dyrrachii & Apolloniae copiae erāt quibus Gabinius praerat: Illyricū cū ipio Vatinius obtinebat: sed Caius ī Macedonia p̄ficiscebatur. Quid ergo ei cū copiis Gabiniū aut Vatiniū erat. q. d. nihil. Macedoniae ciuitas Capollonia libera oli & optimis instituta legibus: quam Corinthii & Corcyrei aedificauerunt sup Aoum fluiū sita: quē Eantē Ecateus uocat. distans ab eo stadliis. x. A sinu uero Rhizonico. xl. Dyrrachium Macedoniae & ipsa libera ciuitas: q̄ Corcyrei cōdidere: sic uocata a Chertonesio in quo sita: ē añ Epidamnus dicta. auctor Strabo. Appianus a Dyrracho Epidamni filio tradit appellatā: li bro secūdo de bellis ciuilibus: Hortensio q̄ sperat Macedoniae. Certissimo mō: finib⁹ ī dubitatis. Illius: Hortensii certus erat exercitus. nec ad eū Gabiniū & Vatiniū p̄tinebāt copiae. Ac ne cū Bruto quidē: diceret quispiam: nam occurrit q̄stioni: ne cū Bruto quidē: aliquid erat Gabiniū. Vatiniū. & Hortensii copias & tñ eas Brutus accepit. Oēs legiones: rñdet si respu. ipsa ad iudicaret hoc est attribueret & assignaret has copias q̄ suae sūt Bruto assignaret nō Anto. nā Antoni⁹ ad p̄ntiē Brutus ad defensionem ueretur. Ipsi milites: q̄ se Bruto adiūxerāt. Scribit: Brutus. Captus est id q̄ accidit diuinat Cicero: nam reuera captus fuit. Aut certe hō uerecundus: ironice: Legat⁹ Antonii. C. Antonii. Egrotus q̄ ī Syriā ducebatur. si q̄ngenti fuere quos Au. Cinnā abstulit qui eos in Syriā ad Dolobellā ducebatur. Alterū: q̄ngentos egres praeditos. Cn. Domitius: is Domitii illius filius fuit: quē pharsalica pugna Antonius occidit: de hoc Brutus ī epistola ad Ciceronē & Domitio & Apuleio qd̄ attinet me scribere: Ablegato; Syriaco: A. Cinna. P. Vatinius q̄ de cimo año & c. cū gallias Caesar teneret: & Lucā prouinciae suae urbē Hybernātū uenisset Pōpeius & Crassus ad eum p̄fecti sunt. Facta est inter eos conciliatio & concordia: sic ut oīs respu. eorū arbitrio administraret. Conuenerūt autē ut Caesari in aliud q̄nquēntū Galliae progarentur: Crassus & Pōpeius in sequētē añum consulatum peterēt Rediere cādidati in cāpū descēdere. Cato: L. Domitium sororiū suū ad petitionē cōpulit: ut cū utrois crearet: eius libidini repugnaret. Sed armis acta res ē & multi occisi: Cato uulneratus: demūq; Pōpeius & Crassus renunctati consules: Cato cū Domitium opposuisse parum profuisset: & animaduerteret in tam tritum principum cōcordiā: primū & maximū ciuile malū eē: p̄turā ipse statuit: peteret: Caesar uero & Pōpeius praeturā ī Catone consulatui parē fore uidentes: senatū multis ignorantibus habueret: decreueruntq; ut qui praetores crearent: cōfessi magistratū intrent: neq; consuetum tēpus expectaret. & ne fraudi esset: si q̄s eum magistratū p̄ abitum obrineret: ac simul aicos ad petitionem ipsi īpulere. pecuniā q̄ suffragaturōs corrūpent subministrantes. Cūq; nihilominus Catōis uirtus suparet: & prima tribus quae praerogatiuā habebat: eum renunctasset: tonitrua Pompeius mentitus est. Verabāt autē auspicia agi cū populo loue to

lemus extrudere: hunc retinētes exclusimus. At qd̄ ei cū Apollonia: qd̄ cū Dyrrachio: qd̄ cum Illyrico: quid cū. P. Vatiniū ī peratoris exercitu: Succedebat: ut ipse dicebat: Hortensio: certi sine Macedoniae: certa cōditio: certissimo mō erat. etiā illius exercitus: cū Illyrico uero cū Vatiniū legiōibus qd̄ erat Antonio: ac ne cū Bruto quidē: id enī fortasse quispiā improbus dixerit oēs legiones: oēs copiae quae ubiq; sunt. P. R. sunt: neq; n. legiones q̄ Antoniiū reliquerūt: Antoniiū potiū: q̄. R. P. fuisse dicuntur: oēs. n. exercit⁹ & impii ius amittit is q̄ eo ipio & exercitu. R. P. oppugnat: Quod si ipsa. R. P. iudicaret: aut si oē ius decretit⁹ ei⁹ statueret: Antonio ne an Bruto legiōes. P. R. adiudicaret: alter aduolaret subito ad direptionē pesteq; sociorū: & quae cūq; iret oīa uanaret: diriperet: & auferret exercitu. P. R. cōtra ipsū. P. R. uerteret: alter uero eā sibi legē statueret. ut quocunq; uenisset: Lux uenisse quaedā & spes salutis uideret: deniq; alter ad uertedā. R. P. praesidia quarebat: alter ad cōseruandam. Nec uero hoc nos magis uidebam⁹ q̄ ipsi milites: a quib⁹ tāta ī iudicādo prudētia nō erat postulanda. cū. vii. cohortib⁹ Apollinā isse scribit Antoniiū: qui iā aut capt⁹ ē: qd̄ dii dēt: aut certe hō uerecūdu in Macedonia nō accedit: ne cōtra Senatū fecisse uideat. Delect⁹ habitus in Macedonia ē sumo Hortensii studio & industria. Cuius aīum egregiū dignūq; & ipso & maioribus ei⁹ ex Bruti lris p̄spicere potuisti. Legio q̄. L. Piso ducebat legatus Antonii Ciceroni se filio meo tradidit. Equitat⁹ qui in Syriam ducebatur: bipartito: alter cum a quo ducebatur reliquit in Thessalia: seseq; ad brutum contulit. alterum in Macedonia. Cn. Domitius a. dolescens summa uirtute & constantia. ab legato Syriaco abduxit. P. autem Vatinius qui decimo anno iure laudatus a nobis: & hoc tempore merito laudandus est: aperuit Dyrrachii portas Bruto: & exercitum tradi

PHILIPPICA DECIMA

dit. Tenet igitur .P. R. Macedoniam: tenet Illyricū. tue Græ-
ciā: nostræ sunt legiones: nostra leuis armatura: nostri equita-
tus: maximeq; nostræ est Brutus: semperq; noster: cū sua ex-
cellentissimæ uirtute. R. P. nat⁹: tum fato quodam paterni ma-
terniq; generis & nominis. Ab hoc igitur quisquam bellum ti-
met: qui antequam nos id coacti susceperimus: in pace iacere: q̄
in bello uigere maluit: quāquam ille quidem nunquam iacuit.
nec hoc cadere uerbum in tantā uirtutis præstantiam potest.
Erat enim in desiderio ciuitatis: in ore in sermone omnium tan-
tum autē aberat a bello ut cum cupiditate libertatis Italia arde-
ret. defuerit ciuium studiis potius q̄ eos in armorum discrimē
adduceret. Itaq; illi ipsi si qui sunt. qui tarditatem Bruti repræ-
hendant. tamen eiusdem moderationem patientiāq; mirentur.
Sed iam uideo: quid loquantur: neq; enim id occulte faciunt:
timere se dicunt quomodo ferant Veteranū exercitum Brutū
habere. quasi uero quicq̄ inter sit inter. A. Hircii. C. Pāsæ. D.
bruti. C. Cæsaris. Et hunc exercitum. M. bruti. Nā si quatuor
exercitus ii de quibus dixi: propterea laudatur q̄ pro. P. R. liber-
tate arma ceperunt. quid ē cur. M. bruti exercitus non in eadē
cā reponatur? At enim Veteranis suspectum est nomen. M.
bruti magis q̄. D. Eadem non arbitror. & si est enim brutorū
commune factum & laudis societas æquis. D. tamen bruto ira-
ti sunt omnes ii: qui id factum dolebant quo minus ab illo rem
illā dicebāt fieri decuisse. Quid ergo nunc agunt tot exercitus
nisi ut obsidione brutus liberetur. qui autem hos exercitus du-
cunt: ii credo qui. Cæs. res actas euerit. qui cām ueterāorū pro-
di nolunt. Si ipse uiueret Cæsar acrius credo acta sua defende-
ret. quam uir fortissimus defendit Hircius. aut amittior cām po-
test inueniri. quā filius? At eorū alter non dum ex longinqua
te grauissimi morbi recreatus quicquid habuit uirium id in eo-
rum libertatem contulit. quorū uotis iudicauit se a morte reuo-
catum. Alter uirtutis robore firmior: q̄ ætatis cum istis ipsis ue-
teranis ad. D. brutum liberandum pfectas est igitur fortissimi ii
demq; Cæsaris actosq; p̄oni p. D. bruti salute bellum gerunt:
quos ueterani sequunt. De libertate enim .P. R. non de suis
commodis armis decernendum uident: quid est igitur cur iis q̄
D. Brutum omnibus copiis conseruatum uelint. M. Brutū si
suspectus exercitus? An uero si quid esset quod a. M. Bruto ti-
mendum uideret? Pansa id non uideret? Aut si uideret non la-
boraret quis aut sapientior ad coniecturam reorū futurarū: aut
ad p̄pulsandum metum diligentior? Atqui huius animum er-
ga. M. Arutum studiumq; uidistis: præcepit orōne sua quid
decernere nos de bruto: quid sentire oporteret: tantumq; abfu-
it ut p̄calosum. R. P. M. bruti putaret exercitum: ut in eo fir-
missimum. R. P. p̄sidium & grauissimum poneret. Scilicet

nāte. Pulsis inde e campo opti-
matib⁹: magnis largitionibus
factum ē ut Varinius p̄ Caro-
ne prætor renunciaretur: qui
anno sequenti ambitus reus fa-
ctus ē: & a Cicerone defensus
ac laudatus: quod quamobrē
fecerit ipse docet Cicero in epi-
stola ad Lætulum: q̄ est lib. pri-
mo familiarū. Hunc Variniū
oderat pri⁹ Cicero: quoniam
Tri. pl. Clodio fauerat: extat
q̄ orō cōtra Vatinium testem
qua eum proscindit & lacerat.

Decimo āno: totidem exie-
rat ex quo Varinium Cicero
defendit & laudauit Paterni:
Brutorum. Materni: Seruili-
orum. Quo minus: nā
Decimus præcipue a Cæsare
diligebatur: plurimiq; siebat
& secundus ab eo institutus hæ-
res fuerat. Acrlus credo
acta sua defenderet: quasi di-
cat minime. Quem fili⁹
Octaulus. Alter: Brutus.

Quorum uotis populi
ur est dictum in prima philip-
pica. Alter: Octaulus.

Scilicet: cum derisu hoc

& stomacho. Comitibus centuriatis: Comitibus centuriatis quod sine prius est dictum: Constat. n. ex censu & aetate: fieri uero in tra pomerium nefas erat. Sed prospicere reip. quia simulat se timere & prospicere ne quod respu. d. trimenti capiat. Illorum: simulatio quod non timent. Sit ignauia ut credat eos timere quod re uera non timet. sed timere se simulat. ipse si quod timet: uehementius timet.

Malum: Interiectio est. Fastidium: supbiam a fastu. Non sunt credo innumerabiles: quod. d. sunt innumerabiles ut non sint timendi ueterani. Ingenuo dolore: non seruilis: sed quod ingenuos decet. Potest igitur stare. quod. d. minime potest. Quos ueteranos. Fatalis casum: quo uictus est Pompeius & Caesar rerum potitus. Hunc uestitum: saga: Non. n. in spiritu uita est: hoc est in uiuendo & spiritum ducendo: sed in actionibus & rebus gestis ac uirtute. Sed ea nulla est omnino seruientis: nam quod uerius mortuus est quam uiuit.

Quod si &c. etiam si immortales euaderemus presens periculum est fugientes: tamen tanto magis fugere immortalitate deberemus: quanto seruitus futura esset diuturnior ipsa immortalitate. Quae naturae quod debeat omnino. n. morturi sumus.

haec Panfa aut non uidet. Hebeti enim ingenio est: aut negligit quae enim Caesar egit ea rata esse non curat: de quibus confirmatis & sancendis legem comitibus Centuriatis ex auctoritate nostra laturus est. Desinat igitur, aut si qui non timet: simulare se timere: sed prospicere Reipu. aut si qui omnia uerentur: nimium esse timidus: ne illorum simulatio horum & ignauia. Quae malum est ista ratio: semper optimis causis ueteranorum nomen opponere: quoque etiam si amplecterer uirtutes: ut facio: tamen si essent arrogantes: non possem fere fastidium. At nos conantes seruitutis uincula rumpere impedit: si quis ueteranos id nolle dixerit: non. n. sunt credo innumerabiles quod pro communi libertate arma capiunt: Nemo est propter ueteranos milites uir quod ad seruitutem propullandam ingenuo dolore excitetur: Potest igitur stare: R. P. freta ueteranis sine magno subsidio iuuentutis: quos quidem libertatis adiutores complecti debetis: seruitutis auctores sequi non debetis. Potestremo enim erumpat aliquando uera & me digna uox: si ueteranorum nutu mentes huius ordinis gubernantur: omniaque ad eorum uoluntatem dicta factaque nostra referunt: optanda mors est: quae ciuibus R. semper fuit seruitute potior. Omnis est misera seruitus: sed fuerit quaedam necessaria: & quod nam principium putatis libertatis capescenda: an cum illum necessarium & fatalem pene Casum non tulerimus: hunc feremus uoluntarium tota Italia desiderio libertatis exarsit: seruire diutius non potest. Ciuitas. Seruus. P. R. hunc uestitum atque arma dedimus: quod ab eo flagitati sumus: Magna nos quod de spe & prope explorata libertatis causam suscepimus. Sed ut concedam incertos exitus esse belli: Martemque communem: tamen pro libertate uitae periculo decernendum est. Non enim in spiritu uita est: sed ea nulla est omnino seruientis. Omnes enim nationes seruitutem ferre possunt: nostra ciuitas non potest. Nec ullam aliam ob causam nisi quod ille laborem doloremque fugiunt: quibus ut careant: omnia perpeti possunt: nos ita a maioribus instituti atque imbuti sumus: ut omnia consilia atque facta ad uirtutem atque dignitatem referamus. Ita praecleara est recuperatio libertatis: ut ne mors quidem sit in re petenda libertate fugienda: Quod si immortalitas contra consequeretur praesentis periculi fuga: tamen ea magis fugienda esse uideret: quo diuturnior esset seruitus. Cum uero dies & noctes omnia nos undique fata circumstant: non est uestri: nominisque Romani dubitare eum spiritum quem naturae quis debeat: patriae reddere. Concurrunt undique ad commune incendium restinguendum: ueteranisque primi Caesaris auctoritatem secuti: conatum Antonii repulerunt. Post eiusdem furorem Martia legio fregit: quarta afflixit: sic a suis legionibus condempna irrupit in Galliam: quam sibi armis animisque infestam inimicamque cognouit. Hunc. A. Hircii. C. Caesaris exercitus insecuti sunt.

Post Panfæ delectus urbem totamq; Italiam erexit. Vnus est omnium hostis: quãq; habet secum. L fratrem carissimum. R. P. ciuem: Cuius desiderium Ciuitas ferre diuitius nō potest. Quid illa tertius belua quid imanus? qui ob eam causam natus uidetur: ne omnium mortalium turpissimus esset Antoni? Est una trebellius: qui iam cum tabulis nouis redit in gratiam. T. Plācus cæteri pares qui id pugnant: id agunt: ut contra. R. P. restituti esse uideant: sollicitat hoies imperitos. Saxas & Capones ipsi rustici atq; agrestes: q hãc. R. P. nec uiderunt unq; nec uidere cōstitutã uolunt: q nō Cæsaris: sed Antoni acta defendunt: quos auertit agri Capani infinita possessio. Cuius eos non pueret miror cū uideat se mimos & mimas haberi uicinos. Ad has pestes opprimendas quid est cur moleste feram? qd. M. Bruti accessit exercitus: imoderati credo hominisi & turbulenti uide ne nimium pene patietis & si in illius uiri consiliis atq; factis nec nimium: nec paucū unquam fuit. Omnis uoluntas. M. Bruti. P. C. omnis cogitatio: tota mens auctoritatē Senatus libertatē. P. R. intuet. Hæc hēt pposita. Hæc tueri uult tentauit qd patientia p̄ficere posset: nihil cū p̄ficeret: contra uī expetiendum putauit. Cui qdē. P. C. uos idem tribuere hoc tempore debetis: quod ad. xiii. Kl. Iañ. D. Bruto & C. Cæsari me auctore tribuistis: quorū priuatum de. R. P. consiliū & factū auctoritate uestra ē comprobatum atq; laudatum. quod idem in. M. Bruto facere debetis a quo insperatum & repētū. R. P. præsidium legionū: eqtatus auxiliorū magnæ & firmæ copix comparatæ sunt: adiungendusq; ē. Q. Hortēlius: q cum Macedoniam obtineat: adiutorē se Bruto ad comparandum exercitum fidelissimū & cōstātissimū præbuit. Nam de Apuleio seperatim censeo referendū cui testis est plras Brutus: eum principem fuisse ad conatum exercitus comparandi. Quæ cū ita sint. quod. C. Panfa Conf. uerba fecit de litteris: quæ a. Q. Cepione Bruto Proconf. allatæ & huic ordini recitatæ sunt: & ea re ita censeo: Cum. Q. Cepionis bruti proconf. opera: consilio: industria: & uirtute difficillimo. R. P. tempore prouinciã Macedoniam: Illyricum: Cunctã Graciã: & legiones: exercitus: eqtatus i conf. Senatus. P. q. R. potestate sunt id. Q. Cepionem Brutum Proconf. bene & e. R. P. & sua maiorūq; suorū dignitate cōsuetudineq; R. P. bene gerēda fecisse eamq; re senatui. P. q. R. gratã esse & fore: utq;. Q. Cepio Brutus. Proconf. prouinciã Macedoniã. Illyricum: totãq; Graciã tueat defendat custodiat icolumēq; seruet: eiq; exercitui: quē ipse cōstituit: comparauit: prælit: pecuniaq; ad rem militarem: si qua opus sit quæ publica sit: & exigi possit utat: exigat: pecuniasq; a quibus uidetur ad rem militatē mutuas sumat: frumentū imperet: operãq; det ut cum suis copiis q̄proxime Italiam sit.

Charissimum reipu. ciuem ironice. Tabulis nouis: quæ ne fierent intercessit Antonio nūc uero ut faciat auctor est.

Ipsi rustici: homines rustici erāt saxa & capho: Auertit abduxit a republi. & ad Antonium traduxit. Cuius agri.

Mimos & mimas: quib⁹ & ipsi ager campanus fuerat diuifus. De Apuleio: de quo Brutus ad Ciceronem scribit i epistola. A. Qu. Cæpione: M. Brutus proprio & uero nomine dictus est. Qu. Cæpio Brutus: & tamen. M. brutis appellatus: Senatus consultis uerū exprimebatur nomen.

Um Brutus & Cassius Antonium & amicos Cæsaris occisi formidantes urbe excessisse
 aucta ilico antonii potestas: itaq; ad prouincias occupandas: & exercitus quosq; eent sibi
 uedicandos: a ium adiecit. Cūq; in primis Syriā cuperit iā Cassio decretā: & suspectū se aī ad-
 uerteret: foreq; colligeret ut maiore de se suspitionem excitaret: si illā pereret, Dolobellam
 iuuenē & ambitiosum: quem clam sibi adiungebat senatus: quoniam Antōio assidue pri-
 us fuisset aduersatus. ad Syriā petendam & paratū in Parthos exercitū impulit. Cūq; im-

petrari res per senatum nō pos-
 set lege lata ad populū: magnif-
 tamen contentionib; Syria &
 Parthicū bellum Dolobellæ
 decreta prouincia ē. Erat tunc
 Asiæ pfectus. C. Trebonius
 unus ex Cæsaris percussorib; q
 Antoniu extra curiā detinue-
 rat: dum Cæsar cōfodere: Is
 ciuitates muro sepiebat: pecu-
 nias cōgerebat: exercitū pabat
 bruto Cassioq; ut id faceret in
 primis adhortatib;: uenientē
 ad se Dolobellam pergamo &
 smyrna non admisit: & quo-
 niā cōsul erat: extra muros cō-
 meatum parari iussit. Cūq; ur-
 bes ille suaderet: neq; tamen p-
 ficeret qd; ut ephesi reciperet
 Trebonius mādauit: Illuc ue-
 ro tendentē ex Interuallo quod-
 dam subseq; iussit: it recedentē
 Dolobellam nocte supuenien-
 te intuentes: nec ulterius suspi-
 cati quicq;: paucis relictis qui
 persequeretur adhuc: Smyrnā
 se recepere. Sed conuersus Do-
 lobella & eos q; relictū fuerant
 adeptus. occidit oēs: smyrnam
 cōtēdit: in custodi tā offendit:
 admotis muro scalis occupat
 Treboni; i lecto d phē; sic oc-
 cidit ut ipse narrat. Ci. & si Ap-

pianus refert: Treboniū supplicasse militibus ut ad Dolobellā duceretur: sponteq; secuturam se dixisse:
 Ducem uero turmæ intuentem: teta sequere post tu respōdisse: caput interim nobis præben. nam ut hoc
 asseramus nobis mandatum: & hoc dicto caput abscondisse: Dolobellam arte luca pro tribunali ubi iudic-
 cas sedere solebat Trebonius: ponti iussisse: exercitui q; ex Cæsaris fuisset percussoribus: & caput: & reli-
 quum corpus ludibrio extitisse. Allato Romam de Trebonio Dolobella hostis iudicatus est: de quo p-
 sequendo cum in Senatu relatum fuisset: & alii priuato cuius oprimo & innocentissimo Imperium defe-
 rendum: alii alterum consulem mittendum censerent: neutram sententiam probat Cic. dicens præter
 maiorum morem faciendum: si priuato imperium deferatur: & inutile atque inhonestum cum ipsis con-
 sultibus: tum reipubli. si alter consulum mittatur. Negotium Bruto & Cassio qui in uicinis erant locis
 dandum suadet. Nam Brutus in Macedonia uersabatur & Græcia: Cassius eo consilio ex Italia profe-
 ctus fuerat: ut Dolobellam Syria prohiberet. Exorditur autem Cic. per commodum quod ex ipso nasci
 uidetur incommodo quo effecta erat respubli. miserabili Trebonii morte ut animaduertentes tam atrox
 Dolobellæ facinus ab Antonio qui longe crudelior est & scelerator diligentius uigilantiusq; caueant &
 hoc in hac Philippica Ciceronis fuit consilium: per hanc ex Dolobellæ scelere occasionem magis magis-
 que in Antonium Senatores accendere in quem inuehitur: etus scelestissimos commemorans & audacis-
 simos comites: ac nihil non ausuros dicens nisi q; primum opprimantur. Vel mœrore potius: nam
 dolor est quiddam generalius: mœror particularis: utrunq; sic diffinit Cicero. Dolor est ægritudo
 crucians: mœror ægritudo flebilis. Crudeli: quoniam abscessum caput. Miserabili: qui etiam
 post mortem ludibrio fuit militibus. Immanitas qualis ferarum omnem egressa humanitatem.

Alter: Dolobella Trebonium occidit: & Syriam prouinciam occupauit. De altero: Antonio pa-
 refecit enim quid cogitaret prouinciam Galliam occupare: ut inde armatus urbem & imperium inuade-
 ret. Ultra mortē: sicut i Trebonio Dolobella. Ecce tibi supabūdat tibi: ut saepe ap; Virg. & sermo ē iratis

Cumq; litteris. Qu. Cepionis Bruti. Procons. intellectum sit.
 Qu. Hortensii Procons. opera & uirtute uehementer. R. P. ad
 iutam: omniaq; eius consilia cum consiliis. Qu. Cepionis Bru-
 ti Procons. coniuncta fuisse: eamq; rem magno ului. R. P. fu-
 isse. Qu. Hortensium Procons. recte & ordine exq; R. P. fecit
 se: Senatuq; placere. Qu. Hortensium Procons. cum. Qu. Ce-
 pione Procons. & legatis suis Macedoniā prouinciā obtinere
 quo ad ex. C. S. successum sit.

M. T. C. i. M. Antoniu Pilippica Vndecima.

Agno in dolore sum. P. C. uel mœrore potius:
 quem ex crudeli & miserabili morte. C. Trebo-
 niū optimi Ciuis: moderauissimique homines ac-
 cepimus. Inest tamen aliquid: quod. R. P. pro-
 futurum putem. Perspeximus enim quanta in iis qui con-
 tra patriam scelerata arma cœpunt inestet imanitas. Nam duo
 hæc capita nata sunt post homines natos terribilissimos: & spurtilsi-
 ma: Dolobella: & Antonius: quorū alter effecit: quod optabat
 de altero patefactū est: quid cogitaret. L. Cinna crudelis. C.
 Marius in iracundia perseverans. L. Sylla uehemens: neq; ul-
 lius horum in ulciscendo acerbitas progressa ultra mortem ē:
 quæ tamen pœna in ciues nimis crudelis putabatur. Ecce tibi
 geminum in scelere par: inusitatum, inauditum, ferū, barbæ.